

Етос Українського католицького університету

Ми проводимо більшість свого часу на робочому місці і тому спокійно можемо казати, що УКУ для нас якоюсь мірою – „другий дім”. Атмосфера, що панує в домі, є вкрай важлива. Вона може як надихати людину до праці, до добрих вчинків, так і пригнічувати її. Тут спостерігаємо цікаву взаємозалежність: атмосфера дому має значний вплив на його мешканців, і водночас те, якою буде ця атмосфера, залежить безпосередньо від самих мешканців.

В основі життя нашої спільноти – християнський принцип служіння ближньому. Цей принцип, з одного боку, накладає на нас моральний обов'язок обмежувати свої егоїстичні схильності, проте водночас обдаровує нас духовними дарами, які відкриваються для нас лише в стані взаємної любови. Тому дисциплінарні обмеження в УКУ є лише помічним адміністративним „корсетом”, який покликаний допомогти нашому духовному „хребту” витримувати тягарі життя.

Загальні принципи:

1. Місія УКУ – це основна формула його життєдіяльності. Найкращий спосіб це довести – спрямовувати свою діяльність на реалізацію цієї місії. Дбаймо про авторитет УКУ, з повагою ставмося до його духовних і культурних традицій і розвиваймо їх.
2. УКУ – це університет, у якому плекають особисте духовне життя. Кожен є запрошений виробити в собі християнську шкалу вартостей та дотримуватись її. Обмінюючись духовними дарами, ми збагачуємо духовність усієї спільноти.
3. Спільнота УКУ живе східнохристиянською традицією. Це, зокрема, означає, що кожен член цієї спільноти (з урахуванням свободи його сумління) бере участь у Літургії щосередини, хоча запрошений до участі в літургійному житті щодня.
4. В УКУ прийнято розпочинати університетські заходи (лекційні заняття, семінари, зустрічі тощо) молитвою.
5. В УКУ також прийнято вітатися одні з одними християнським привітом: „Слава Ісусу Христу” (або іншими формами привітання відповідно до християнських свят, як-от: „Христос Рождається!”, „Христос Воскрес!”).
6. Університетський колектив заслуговує на назву *спільноти* тоді, коли в ньому панує дух християнської любови, готовність служити людині й науці, пошана до найменшого, найслабшого, іншого й невідомого.
7. Дух академічної спільноти формується у загальноуніверситетських заходах і подіях. Беручи в них активну участь, ми збагачуємо себе й обдаровуємо інших.
8. Ми покликані нести тягарі одне одного, тобто чуйно вловлювати, коли наші колеги потребують допомоги, і підставляти їм своє плече. УКУ – зона праці в команді.
9. Нормами наукової діяльності УКУ є вірність правді (неприйнятність обману та брехні), академічна свобода, академічна чесність (недопустимість плагіату та списування).
10. Ми не досконалі, отож у житті УКУ трапляються такі явища, які викликають наше невдоволення. Шукаймо конструктивні шляхи для усунення їх. Не замовчуймо проблеми, проте й не руйнуймо дух спільноти своїм бунтарським критицизмом, який чує лише свою правду.

11. Один із способів уникнути зайвих напружень у роботі – це не допускати конфлікту інтересів. В разі, якщо такий конфлікт неминучий, слід дотримуватись встановлених в УКУ процедур.
12. Зрілість людини виявляється, зокрема, в тому, якою мірою вона вміє збалансувати своє право на гласність, що передбачає можливість публічно обговорювати негативні явища, і певну лояльність до УКУ, яка передбачає вміння дотримуватись режиму конфіденційності в користуванні певною дискретною інформацією.
13. Дух суперництва й антагонізмів в УКУ – поза законом. Ставмося одні до одних так, як би ми хотіли, щоб ставилися до нас інші. Це допоможе нам володіти своїми емоціями та сприяти формуванню позитивного здорового психологічного клімату в спільноті.
14. УКУ – це зона цілковитої заборони на хабарі. Не допускати найменших проявів корупції є моральним обов'язком кожного члена спільноти і предметом особливого контролю з боку керівництва УКУ.
15. Спільне святкування приватних свят – важливий елемент спільнотного життя і водночас постійний виклик нашому почуттю міри. Спонтанні відзначення ювілеїв, днів народження чи інших важливих дат мають бути скромними й не повинні призводити до дезорганізації робочого процесу.
16. В УКУ немає „сухого закону”, проте не допустима й алкогольна вседозволеність. Культура вживання алкоголю виховується самодисципліною і розумінням того, що гріх не у вині, а в людині! Зловживання алкогольними напоями веде за собою неминучі санкції.

Етика праці й офісна культура:

17. Працювати чесно і сумлінно означає виявляти свою моральність і втілювати свою віру. Слово в УКУ має цінуватись як контракт. Чим вищою є етика праці, тим менш потрібними є дисциплінарні заходи.
18. Супротивними Господній волі є як марнування робочого часу, так і виснажливе переробляння. За обома крайнощами стоять або викривлені службові стосунки, або людська гордіня. Пробуймо ефективно виконати свої службові обов'язки до кінця, а решту віддаймо Господові: Він на це чекає.
19. Кожна структура УКУ діє за своїм робочим графіком з визначеними офісними годинами. Відповідальність за неухильне дотримання цього графіку лежить на керівникові структури і на сумлінні всіх її працівників.
20. Запізнення на заняття з боку як викладача, так і студента є порушенням трудової дисципліни і водночас виявом неповаги одне до одного. Регулярні запізнення викладача стають підставою для адміністративних стягнень. Санкції за запізнення студентів (догана, недопущення до заняття) встановлює викладач.
21. Спізнюючись на Літургії чи інші університетські заходи, ми також розписуємось у нашій неповазі до всіх присутніх і спокушаємо інших на повторення поганого прикладу. Спізнення, з якими не борються, стають правилом!
22. Години своєї праці працівник може узгоджувати зі своїм керівником, хоча при цьому слід неухильно дотримуватися визначеної тривалості робочого тижня. Керівник може йти назустріч працівникові та встановлювати гнучкий графік лише за умови, що працю за будь-яких обставин буде виконано. При цьому

важливо, щоб у відділі завжди були працівники, які знають місцеперебування кожного.

23. Виконання під час оплаченого робочого дня тих видів робіт, за які працівник може отримати додаткову платню, не допускається, оскільки це створює конфлікт інтересів. У тих випадках, якщо такі додаткові контракти ініціюються чи затверджуються керівними структурами УКУ, реалізація цих контрактів здійснюється під контролем відповідних керівників.
24. Самовіддана, якісна й ініціативна робота відповідального працівника заслуговує на визнання, зокрема на винагороду. Халатність у роботі та порушення трудового режиму заслуговують на дисциплінарне стягнення. Втім, сумління людини є кращим контролером, ніж її керівник чи правила внутрішнього розпорядку.
25. Трудові спори в УКУ бажано вирішувати колегіально, запрошуючи до цього нейтральних арбітрів чи створюючи *ad hoc* комісії.
26. Особистий приклад керівника – кращий вихователь, ніж його накази. Особистий приклад працівника – найкращий аргумент у службових та приватних стосунках.
27. Нас сприйматимуть так, як ми себе поставимо. Доброзичливість до відвідувачів університету і ввічливість телефонних переговорів мають бути візитівками УКУ й неодмінним елементом вишколу секретарів.
28. Наше робоче місце – дзеркало нашого душевного стану. Утримуймо його, а також оргтехніку, обладнання в порядку, чистоті, справному стані. Дотримуймося чистоти і порядку у підрозділі й на території УКУ. Поважаймо свою працю, а також працю колег по роботі. Якщо на робочих столах в аудиторіях та комп'ютерному класі ми залишаємо свої особисті речі, будьмо готові до того, що прибиральниці вилучать їх.
29. Почуття приналежності до спільноти і пошана до університетського майна – взаємообумовлені речі. Коли ми економимо тепло (наприклад, зачиняючи вікна взимку) та електроенергію (наприклад, вимикаємо світло, виходячи з приміщення), ми плекаємо в собі чуття єдиної родини.
30. Електронне обладнання (комп'ютери, копіярки тощо), канцелярські товари та інші матеріальні цінності призначені передусім для службових потреб. Використання їх для приватних потреб можливе лише у виняткових випадках і лише за згоди керівника. Використання інтернетової мережі УКУ з аморальною метою недопустиме.
31. Обов'язковою вимогою офісної культури є правило вимикати мобільні телефони під час загальних зустрічей або переключати його на безшумний режим та виходити з приміщення під час телефонної розмови. Вимикати мобільник під час Святої Літургії та навчальних занять слід беззастережно.
32. Місце праці – зона спокою й зосередження. У випадку, коли в кімнаті працює кілька осіб, розмови між собою та з відвідувачами слід вести у коридорі або в іншому приміщенні.

Пам'ятаймо! Найефективніший закон – той, який записаний не на папері, а в людському серці!